

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2007-04-26

Närvarande: f.d. regeringsrådet Bengt-Åke Nilsson, regeringsrådet Stefan Ersson och justitierådet Lars Dahllöf.

Läkarintyg för första sjukfrånvarodagen

Enligt en lagrådsremiss den 12 april 2007 (Socialdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Stefan Härmä.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen föreslås att arbetsgivare skall få möjlighet att, i likhet med vad som idag gäller för Försäkringskassan, från arbetstagare begära läkarintyg från och med en tidigare dag än sjunde kalenderdagen efter sjukanmälningdagen i en sjuklöneperiod eller från och med första dagen av kommande sjukperioder.

10 a §

I paragrafens första stycke anges att en arbetsgivare får, om det finns särskilda skäl för det, begära att arbetstagaren genom intyg från läkare eller tandläkare styrker nedsättningen av arbetsförmågan under tid som anges i 10 §. Vidare anges i samma stycke att intyget inte behöver innehålla närmare uppgift om vilken sjukdom arbetstagaren lider av och att arbetsgivarens begäran skall vara skriftlig. I

andra stycket föreskrivs att om arbetstagaren utan godtagbart skäl har underlåtit att lämna ett intyg i enlighet med begäran enligt första stycket, är arbetsgivaren inte skyldig att utge sjuklön för den del av den aktuella sjuklöneperioden för vilken det saknas sådant intyg. I paragrafens tredje stycke, slutligen, anges att om en fråga som avses i första stycket regleras i ett kollektivavtal som avses i 2 § andra stycket, tillämpas inte bestämmelsen i andra stycket.

Vad som avses med "under tid som anges i 10 §" i paragrafens första stycke är enligt Lagrådets mening inte helt klart. I 10 § första stycket anges att arbetstagaren kan åläggas att genom intyg av läkare eller tandläkare styrka nedsättningen av arbetsförmågan från och med en tidigare dag än sjunde kalenderdagen efter sjukanmälningsdagen i en pågående sjukperiod (punkt 1). Vidare anges i samma stycke att åläggandet i stället kan avse sådant intyg för att styrka nedsättningen av arbetsförmågan från och med den första dagen av varje kommande sjukperiod (punkt 2). I 10 § andra stycket anges att ett beslut enligt första stycket 2 inte får avse längre tid än ett år. Om avsikten är att det skall vara fullständig överensstämmelse i dessa hänseenden mellan den föreslagna regleringen i 10 a § och den nuvarande i 10 §, bör den föreslagna lagtexten, enligt Lagrådets mening, förtydligas.

Vidare bör det enligt Lagrådets mening, för att undvika tvekan om vad som gäller när en sådan fråga som avses i första stycket regleras i ett kollektivavtal som avses i 2 § andra stycket, i paragrafens tredje stycke anges att i ett sådant fall tillämpas inte *bestämmelserna i första och andra styckena*.

10 a § skulle enligt Lagrådets mening kunna utformas enligt följande.

En arbetsgivare får, om det finns särskilda skäl för det, begära att arbetstagaren genom intyg av läkare eller tandläkare styrker ned-

sättningen av arbetsförmågan från och med en tidigare dag i sjukperioden enligt 10 § första stycket 1 eller från och med den första dagen av varje kommande sjukperiod enligt 10 § första stycket 2. En begäran som gäller kommande sjukperioder får inte avse längre tid än ett år. Intyget behöver inte innehålla närmare uppgift om vilken sjukdom arbetstagaren lider av. Arbetsgivarens begäran skall vara skriftlig.

Har arbetstagaren utan godtagbart skäl underlåtit att lämna ett intyg i enlighet med begäran enligt första stycket, är arbetsgivaren inte skyldig att utge sjuklön för den del av den aktuella sjuklöneperioden för vilken det saknas sådant intyg.

Om en fråga som avses i första stycket regleras i ett kollektivavtal som avses i 2 § andra stycket, tillämpas inte bestämmelserna i första och andra styckena.

Lagrådet, som noterar att regleringen i den föreslagna 10 a § skiljer sig från regleringen i 8 §, som innehåller huvudregeln avseende kravet på företeende av intyg för att styrka nedsatt arbetsförmåga, dels så att det i andra stycket anges att om *arbetstagaren utan godtagbart skäl* underlåtit att lämna ett intyg i enlighet med begäran enligt första stycket är arbetsgivaren inte skyldig att utge sjuklön, dels så att det i samma stycke preciserats att arbetsgivaren inte är skyldig att utge sjuklön *för den del av den aktuella sjuklöneperioden för vilken det saknas sådant intyg*.

Lagrådet, som utgår från att skillnaderna är avsiktliga, anser att konsekvenserna av de ovan redovisade olikheterna i regleringen bör ytterligare belysas i författningskommentaren.